

Tézisek

- **A klasszikus és jazz zenében méltán népszerű fretless hangzás átültethető a könnyűzenébe az ott egyeduralgó hangszerek számító gitárok révén, s eljuttatható általa a csodálatos zenei atmoszférát megteremtő hangzás szélesebb tömegekhez.**

A fretless hangzás a laikus számára két ponton érhető tetten: egyrészt a hegedű és a nagybőgő hangjának hallgatása esetén, másrészt a fretless basszusgitároknál, azonban a közép-frekvencia tartományban nem találunk ideális hangszert.

Mindig is voltak figyelemreméltó próbálkozások a klasszikus zene képviselői, főként a hegedűművészek részéről nyitni a könnyűzene irányába, így ez a hangzás olyan területre is eljutott, ahol korábban ismeretlen volt. A közönség számára azonban többnyire "csak" a megszokott hegedűhang hallható ki a zenéből, a fretless konstrukcióból fakadó lehetőségek, frazírozási technikák már kevésbé érhetők tetten.

- **Egy hangszer tervezése során a design és styling területén definiálható-e az a határ, ahol a végeredmény még megőrzi a klasszikus értékeket, ugyanakkor reflektál a kor elvárásaira és a tradíciók mentén új utakat mutat?**
- **Az akusztikus hangszerek formái többnyire akusztikai törvényszerűségeken alapszanak, így azok megváltoztatásával változhat azok hangja. Meddig formálhatjuk a hangszert úgy, hogy az alapvető akusztikai követelményeknek illetve saját elvárásainknak még megfeleljen?**

- Léteznek olyan pontok egy hangszeren, amelyek ergonómiai szempontból mindenképpen változásra érettek. Melyek azok a konstrukciók és formai elemek az adott hangszer típuson, amelyek az évszázadok során mondhatni kötött alkatrészekké váltak, ugyanakkor ergonómiai szempontból nem feltétlenül alátámasztottak? Melyek azok a pontok, amelyek használat közben ugyan kényelmetlenek, de olyannyira megszokottá váltak, hogy hiányuk egyrészt funkcionális, másrészt esztétikai szempontból zavaró lehet?